

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਨਿਰਤਾ ਰਾਮ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, -

ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਐਲਪੀਏ ਐਨ ਓ. 1965 ਦਾ 79

ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ (1887 ਦਾ 17)—ਸੈਕਸ਼ਨ 79 ਤੋਂ 96 — ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ
— ਕੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ
ਕੀਮਤ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੈ — ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ — ਕੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਤੋਂ 96 ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ
ਵੇਚਣ ਸਮੇਂ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ
ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜੋ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਗ
ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਬੋਲੀ ਇੱਕ ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ ਦੇ ਅਧੀਨ
ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ
ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ
ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬੋਲੀਕਾਰਾਂ ਦੀ
ਕਿਸੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਾਰਨ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ
ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬੋਲੀਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 85 ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਰੀਦਦਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,
ਜੇਕਰ ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਜੋ
ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ

ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਵਾਜਬ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਵੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 79 ਤੋਂ 96 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਲਾਮੀ-ਵਿਕਰੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬੋਲੀਕਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕੀ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ। ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਕੇਵਲ ਇਹਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕੁਲੈਕਟਰ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੇਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੰਮਲ ਸੀ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਬੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿਕਰੀਆਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਇੱਕ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੋਲੀ ਵਾਜਬ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰੇਗਾ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮਾੜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਨਿਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ! ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ .

1963 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 1721 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 11 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ।

ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਅਤੇ ਐਸ ਸੀ ਸਿੱਬਲ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਡੀਐਨ ਅਵਸਥੀ ਨਾਲ ਬੀ.ਐਸ. ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਪੰਡਿਤ , ਜੇ.-

1. ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਛੇ ਜੁੜੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ (ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਸ ਨੰ. 79 ਤੋਂ 84 ਆਫ 1965) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਛੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ.

2. ਫਰਮ ਮੈਸਰ ਰੱਲਾ ਰਾਮ-ਜੈ ਗੋਪਾਲ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਦਾ 6,36,802 -7-6 ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬੈਂਕ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੇ ਪਟਿਆਲਾ ਰਿਕਵਰੀ ਆਫ ਸਟੇਟ ਬਕਾਇਆ ਐਕਟ, 2002 ਬੀ.ਕੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਰਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿਕਵਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਇਹ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਲੈਕਟਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੇਜਵੰਤ ਰਾਏ, ਜਿਸ ਨੂੰ "ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਬਕਾਇਆ, ਪਟਿਆਲਾ ਦਾ ਕਲੈਕਟਰ, ਰਿਕਵਰੀ" ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਰਾਜ ਬਕਾਇਆ" ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਰਜ਼ਦਾਰ-ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਨੂੰ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਅਧੀਨ 79 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 9 ਨਵੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ 75 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਵਰਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ

ਜੋੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ:

ਬੋਲੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਦਾ ਇੱਕ-ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।

(2) ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਨਿਲਾਮੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਪੱਤੀ ਵਾਜਬ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(3) ਬੋਲੀਕਾਰ ਨੂੰ ਬੋਲੀ ਦੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਸਤਿਹਾਰ 11 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੇ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ ਲਗਾਈ ਗਈ। ਉਹ ਰੁਪਏ ਸਨ . 1,000, ਰੁ . 2,400, ਰੁ . 5,700, ਰੁ . 2,800, ਰੁ . 1,000 ਅਤੇ ਰੁ . 1,700 ਹੈ। ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਦਿਨ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ ਦਾ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਕੀ ਰਕਮ ਵੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਤੇਜਵੰਤ ਰਾਏ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਬੋਲੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਨੇਜਰ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ 12 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ 18 ਦਸੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ-ਪੈਸੇ ਦਾ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 15 ਮਾਰਚ, 1963 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਮੁੜ-ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਮਿਲੇ। 5,000, ਰੁ . 6,200, ਰੁ . 8,000 ਅਤੇ ਰੁ . 4,000, ਕ੍ਰਮਵਾਰ।

ਬਾਕੀ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ 11 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਲੂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਮੁੜ ਵਿਕਰੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ।

3. ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਹਾਦਰ , ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ 11 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀਆਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਬਣ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ-ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 91 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੇ 92 ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੇ ਨਿਲਾਮੀ-ਬੋਲੀ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਖਰੀਦੀ ਰਕਮ ਦਾ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸ਼ਰਤੀਆ ਜਮ੍ਹਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੁਲੈਕਟਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਲਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣੀਆਂ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਦਾ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਕੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੋਈ ਠੋਸ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੌਜੂਦਾ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ

ਗਈਆਂ ਹਨ।

4. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ, ਮੰਨਿਆ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਲੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੇਲੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਕੇਵਲ 91 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 2, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਾਜਬ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਵੈਧ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਘੁਨੰਦਨ ਰੈਡੀ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ। ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਰਾਜ, ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਸੀ, ਕੋਲ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਹੀ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹ ਦਿਖਾ ਸਕੇ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 2 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਵੈਧ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਤਹਿਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਸੀਮਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ ਬੇਲੀ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੈ।

5. ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸਹੀ ਦਲੀਲ ਵਿਦਵਾਨ

ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜਾ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 79 ਤੋਂ 96 ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 79 ਇੱਛਤ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ; ਜੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 81 ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 82 ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਨਾਲ। 83 ਅਧੀਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 84 ਕੁਝ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 85, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ:

ਸੈਕਸ਼ਨ 85. ਜਦੋਂ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਉਹ ਬੋਲੀ ਲਗਾਈ ਸੀ, ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ 'ਤੇ, ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਬੋਲੀ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ। , ਅਤੇ, ਇਸਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ, ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 86 ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 88 ਖਰੀਦ ਪੈਸੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 89 ਫਿਰ ਖਰੀਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। 90 ਦੇ ਤਹਿਤ , ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹਰੇਕ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਧਾਰਾ 91 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ:

ਸੈਕਸ਼ਨ 91(1), ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਪਰ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਾਫੀ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੈ।

ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਆਰਡਰ 92 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ--

ਸੈਕਸ਼ਨ 92(1) ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਉਪਰੋਕਤ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ।

(2) ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 93 ਖਰੀਦ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 94 ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 95 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 96 ਉਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਭਾਗ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਪਾਲਣ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਵੇਲੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜੋ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਬੇਲੀ ਇੱਕ ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ

ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ, ਬੋਲੀਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੋਲੀਕਾਰ ਨੂੰ 85 ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਰੀਦਦਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਮਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 2, ਜੋ ਸਿਰਫ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਵਾਜਬ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਧਾਰਾ 79 ਤੋਂ 96 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਲਾਮੀ-ਵਿਕਰੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬੋਲੀਕਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕੀ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ। ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਸਿਰਫ ਇਹਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਲੈਕਟਰ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੁਲੈਕਟਰ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੇਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਬੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿਕਰੀਆਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਇੱਕ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੋਲੀ ਵਾਜਬ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰੇਗਾ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ

ਉਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੋਲੀਆਂ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 90 ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ 91 ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਪੜਾਅ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਵਿਕਰੀਆਂ ਦੀ 92 ਅਧੀਨ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਰਘੁਨੰਦਨ ਰੈੱਡੀ ਬਨਾਮ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਈ:-

ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ, ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਸ਼ਰਤੀਆਂ ਹੈ ਜਾਂ ਅੰਤਿਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਿੱਟਾ ਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ, ਨਿਲਾਮੀਕਰਤਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਏਜੰਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਏਜੰਟ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਬੋਲੀ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਜਦੋਂ ਤੀਜੀ ਬੋਲੀ 'ਤੇ ਹਥੋੜਾ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ। ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਮਾਲਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਬੋਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇ। ਬੋਲੀ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਹਥੋੜਾ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬੋਲੀਕਾਰ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ

ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਕਿ ਬੋਲੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

7. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮੁਥੂ ਵਿੱਚ ਪਿੱਲੈ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ ਏਆਈਆਰ ਮੈਡ. 582, ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ--

ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਵੇਚਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 15 ਜੁਲਾਈ, 1915 ਨੂੰ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 1917 ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ 1916 ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਘਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਰੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਲੈਣ -ਦੇਣ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ 15 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਨਿਲਾਮੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਕੋਈ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। .

8. ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਘੂਨਾਥ ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦਾ

ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਦਾਸ ILR (1963) 1 P&H 148, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

9. ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

Disclaimer:

ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Jayant Jindal